

U 2009. godini, IDS-ovska gradska vlast u Rovinju sa proračunom u sveukupnom iznosu od 175 milijuna kuna (od čega 30 milijuna kuna kreditnih sredstava) nije smatrala za shodnim (nije bila sposobna, ili joj nije bilo toliko bitno?) iznaći 700.000,00 kuna radi ponovnog preuzimanja obaveze osiguranja besplatnih udžbenika za sve učenike osnovnih škola, već je odlučila ponijeti se kao i država na maćehinski način naspram svojih građana-birača. Pri kraju godine mogli smo ustvrditi da gradska vlast nije uspjela iznaći financijska sredstva radi izrade i podjele besplatnih "Kalendara za 2010. godinu" svim rovinjskim obiteljima, kao niti za besplatne večere za sve zainteresirane penzionere povodom blagdana, te niti za organizirani doček Nove Godine na glavnom trgu. Gradska je vlast s IDS-ovskim predznakom godinu zaokružila odlukama o neisplati božićnica za 424 zaposlena u gradskoj upravi i svim gradskim ustanovama i poduzećima, kao i o smanjivanju njihovih plaća za 10% (čime će se u godinu dana uštedjeti tri milijuna kuna, a predstavlja goru mjeru od vladinog harača od 2%, odnosno 4% na sve neto primitke iznad 3.000,00, odnosno 6.000,00 kuna). Kao što navodi novinar Aldo Pokrajac, u "Glasu Istre" od 4. siječnja 2010. godine, u članku "Rovinj debelo u banani: gdje je objašnjenje rovinjskog harača":

- "u Rovinju su sve tvrtke na vrijeme isplatile plaće i božićnice, koje su jedino u Mirni zamijenili novčanim darom najpotrebnijima za djecu" a "polu božićnice dobili su i državni službenici";
- "usprkos krizi, prema podacima Udruženja obrtnika, u Rovinju se još ne otkazuju obrti", "proizvodnja se manje-više održava na prošlogodišnjim razinama" i "nije podbacio ni turizam, po snazi nakon industrije druga gospodarska grana Rovinja";
- "Rovinj ima apsolutno najmanju stopu porasta nezaposlenosti i osim malog Buzeta najmanji broj nezaposlenih";
- "proračuni Umaga, Poreča, Pule, Pazina, Labina su mahom postotno opadali i više nego u Rovinju, a u nekima su i prepolovljeni, ali nitko se, međutim, nije odlučio za smanjivanje plaća javnom sektoru, a svi su osim Pule, manje ili više, isplatili božićnice"; te postavlja pitanje
- "otkud je sada odjednom aktualni šampion turizma, višestruki dobitnik Plavog cvijeta i Grad s najvećim bruto društvenim proizvodom po stanovniku u Hrvatskoj od oko 15 tisuća eura, postao tako siromašan da mora posezati za 10-postotnim smanjivanjem plaća za 424 zaposlena u javnom sektoru, koji zasad u očekivanju pregovora o izmjeni kolektivnih ugovora, s nevjericom traže objašnjenja?"; i zaključuje da
- "sad odjednom, bez pravih obrazloženja, ovakvim potezima ispada da je Grad u banani"; kao i da
- "sa 6-postotnim prirezom, državnim haračem od četiri posto te novim gradskim od deset posto, nameti se zaposlenicima u rovinjskom javnom sektoru penju na visokih 20 posto!";
- da "gradski čelnici nisu ničim pokazali da je gradska riznica u krizi i prvo pokušali uštedjeti na svojim honorarima", te da je "tako po ukidanju poglavarstva u novom mandatu uvedeno pojedinačno nešto niže honorirano, ali zato brojnije tzv. savjetodavno tijelo, a umjesto prijašnjeg jednog, dva dogradonačelnika, s više od dvostruko većom mjesečnom apanažom", što "matematički, sve to stoji više od prijašnje izvršne vlasti";
- te da "lijepa je to novogodišnja čestitka za ta 424 zaposlena u javnom sektoru, među kojima nisu samo gradski službenici, već i požrtvovni vatrogasci i tete u vrtićima, djelatnici na parkiranjima koji rade u tri smjene, gradski čistači i vrtlari, čijim se nesebičnim trudom Rovinj godinama kiti titulom najuređenijeg grada u državi".

IDS-ovska gradska vlast u više je navrata izjavila da su navedene mjere donijete "zbog solidarnosti s onima koji su ostali bez posla ili ne dobivaju plaće" ("Glas Istre" od 31. prosinca 2009. godine, "Recesijska nova godina u Rovinju bez organiziranog dočeka"; "Glas Istre" od 19.

prosinca 2009. godine, “Proračun za 2010. godinu 122,8 milijuna kuna”; “Glas Istre” od 17. prosinca 2009. godine, “IDS Rovinja o restriktivnom proračunu i smanjivanju plaća”).

Na temelju iznesenih argumenata, odnosno ukoliko ne postoje neke druge okolnosti koje gradska vlast taji svojim građanima (kao što može biti neostvarenje proračunskih prihoda i nelikvidnost), ne možemo nego se složiti sa novinarom Aldom Pokrajcem, jer je sasvim očigledno da u konkretnom slučaju IDS-ovska politika u Rovinju djeluje neuvjerljivo. Prelistali smo Proračun grada Rovinja za 2010. godinu, objavljen na službenim stranicama grada (<http://rovinj.hr/rovinj/6/glasnik/2009-07.pdf>) i uvjerali se da postoje nepotrebne stavke i da postoji više stavaka koje nisu doživjele nikakvo smanjenje “zbog solidarnosti s onima koji su ostali bez posla ili ne dobivaju plaće”. Npr.:

- pored 75 djelatnika gradske uprave i savjetodavnog tijela gradonačelnika osigurano je čak 240.000,00 kuna za konzultantske usluge;

- stavka o financiranju političkih stranaka iznosi 830.000,00 kuna i uvećana je cijelih 22% u odnosu na 2009. godinu, kada je iznosila 680.000,00 kuna, što bode u oči i opovrgava dobronamjernost i iskrenost IDS-ovske gradske vlasti o tome što se sve čini radi solidarnosti.

U biti radi se o solidarnosti svih djelatnika gradske uprave i gradskih ustanova i poduzeća ali ne i same politike i političkih stranaka. Kao što smo već jednom napisali: pristrano držimo da kad bi postojala politička volja da se problemi riješe isti bi se i riješili, ali očigledno je da se to ne želi učiniti (ili fali sposobnost?), jer nesporna je činjenica da je i sa manjim proračunima grad uspijevao osigurati potrebna sredstva za sve gore navedene potrebe. No, očigledno je da današnja IDS-ovska politika u Rovinju ima neke druge prioritete.